

Educația poporului în alte țări

— A d a u s —

Educația adulților în Ungaria

I. LEGISLATIE. — Educația adulților în Ungaria are ca parte legislativă numai 2 decizii ministeriale. O lege propriu zisă a culturii masselor nu există până în prezent. Mai mult din practica de până acum și din observările ce aceasta le-a adus cu sine se va întocmi noua lege a educației în afară de școală. Caracterul acesteia va fi de a statua obligații ce până astăzi nu erau decât simple inițiative pornite, fie din spiritul binevoitorilor de a contribui la cultura masselor cu concursul întregii societăți, fie din acela al Statului.

Inițiativa Statului și îndemnul acestuia, dela răsboiu înceoase, au jalonat soluția problemei; organizarea evolutivă și ideile puse în aplicare imediat după criza economică din anul 1924 au creiat un uz, și, cu tot timpul scurt de numai 5 ani, Ungaria este astăzi pe acest teren atât de departe încât legiferarea acestui uz, prin impunerea lui ca o obligație, se va adapta perfect cu mentalitatea creată atât în mulțimea ce formează elementul de educat cât și în cealaltă, ce formează elementul de colaborare și ajutor în străduințele Statului de cultivare a claselor sociale puțin știutoare de carte. Această perioadă de pregătire are după părerea noastră o însemnatate de căpătenie. Ea trebuie să fie premergătoare oricărei încercări de legiferare pentru educația masselor, deoarece aplicarea unei asemenea legi ar fi cu neputință atâtă timp cât spiritul analfabeților sau puțin știutiori nu va fi scos din inerția mentalității lor.

Din îndemnul Statului prima inițiativă serioasă în organizarea culturii adulților s'a luat cu decizia No. 132243/922. Prin ea, s'au constituit așa zisele comisii județene pentru educație și cultură în afară de școală, despre care ne vom ocupa mai pe larg. Problema educației adulților fiind bazată pe colaborarea și ajutorul întregii societăți, pe de altă parte caracterul educației fiind foarte variabil după regiuni, centre economice, ocupații, etc. comisiile județene amintite au fost date în conducerea reprezentanților și administrației pe lângă care a fost atașat un inspector cultural.

II. PROGRAME DE STUDII, PERIOADE DE STUDIU. In anul 1925 Ministerul Cultelor a completat decizia din anul 1922 și prin decizia sa No. 17.000/1925 a reglementat un program pentru educația poporului în afară de școală, pentru o primă perioadă de cultură.

Programul de studii cuprinde 11 ramuri, și anume:

1. Suflet și moravuri.
2. Chestiuni elementare.
3. Anatomie și higienă.
4. Patrie și țară.
5. Cunoștințe economice.
6. Matematici practice.
7. Științe naturale.
8. Economie publică.
9. Cunoștințe de drept.
10. Viață și cultură națională (istoria națională din timpurile din urmă, literatură și arte naționale, etc.).
11. Sărbători naționale și jocuri.

Acest program întocmit de către o comisie din Ministerul Cultelor a fost aprobat și de către Ministerul Muncii și al Agriculturii.

Pe temeiul acestui program descris în textul său pe larg, comisiile județene, după caracterul regiunii și populației

(industriale, agricole, etc.), întocmesc un program special. Fiecare localitate la rândul ei (comune și cătune) stabilesc un program mai redus pentru adulții lor.

Pe baza acestor programe se începe în luna Septembrie educația ce durează până în luna Maiu. În fiecare an progra-

Casă românească

mul se schimbă, evident astfel încât programul inițial pregătit de către Ministerul Cultelor se poate considera ca o activitate pe o perioadă de cultură de câțiva ani.

III. MIJLOACE DE CULTURĂ. — Programele se execută pe calea conferințelor și a cursurilor. Ca instrumente ajutătoare cinematograful, radio și gramofonul, cât și o organizație specială a bibliotecilor, cărților speciale (manuale), revistelor și calendarelor.

Cursurile se despart în 3 grupe: pentru analfabeți; pentru cei cu cunoștințe elementare; pentru cei înaintați.

a) Cursurile pentru analfabeți sunt de 4 feluri: 60 ore; 80 ore; 100 ore și 120 ore.

Cursul de 60 ore cuprinde: elemente de scris și citit; al doilea curs cuprinde în plus matematici, operațiile elementare; al treilea curs cuprinde 70 ore scris-citit și 30 ore matematici elementare; al patrulea curs se adaptează cu aceleași elemente, scris-citit și matematici elementare, după progresele elevilor cu o proporție mai mare sau mai mică pentru una sau alta.

Ilustrațiile (5) sunt reproduceri din manualele despre care e vorba în acest studiu. Ele folosesc, voit, material și date statistice dinainte de răsboiu ca să vorbească mereu de Ungaria integrală. Românii apar cu o casă de bârne, aproape sălbatică, iar țărani români are nu numai o sarcină preistorică în spate, dar și un clondur de raciu în mână, transformat, probabil, în interesul cauzei, dintr'un idilic fluer de cioban! Să e vorba de cărți de educația poporului, tipărite de Stat!

In afară de latura curată politică și care nu ne poate opri în acest loc, asemenea fapte sunt manifestări de lipsă de bunăcuvîntă internațională. Tot materialul societăților revisioniste se găsește aici. Hărțile, cel puțin, sunt totdeauna ale Ungariei vechi, cu aceeași împărțire în județe și numai cu o linie foarte subțire pentru actualele hotare.

Încă odată, e vorba de o publicație oficială a Statului și de o operă de educație, nu de acțiunea, fără răspundere, a unor societăți „patriotice”! Altfel n-am reproduce și n'am mai aminti, (Nota red.).

b) Cursurile pentru cei cu cunoștințe elementare :

	durata curs	scris curent și ortografic, compuneri
A	60	15 ore
B	80	20 ore
C	120	30 ore
cetit corect frumos, declamații, exerciții de expunere verbală		
A	10 ore	
B	15 ore	
C	25 ore	
elemente de matematici, măsurători practice		
A	20 ore	
B	25 ore	
C	35 ore	
noțiuni fundamentale, șezători de cetit și forme de stil		
Tărani români	A	15 ore
	B	20 ore
	C	30 ore

c) Cursuri pentru adulții înaintați ca educație :

Ore de curs: a. 60 b. 80 c. 100 d. 120 e. 120

Materiile

Suflet și moravuri	6	8	12	12	12
Anatomie și higienă	10	12	12	18	12
Patrie și țară	6	6	9	12	9
Elemente economice	10	12	12	18	12
Științe naturale	8	9	12	12	12
Viață națională și arte	20	27	28	30	28
Elemente de drept	6	9	9	9	9
Economie politică	6	9	6
Măsurători practice, soco- teli și compozиii	20

d) Educația prin biblioteci : Bibliotecile au fost organizate de către Ministerul Cultelor. Numărul lor este de 1.500 biblioteci tip și sunt de 4 feluri : mari, mijlocii, mici și biblioteci de cătun.

Inainte de alcătuirea lor Ministerul a întocmit un catalog general de cărți pe care o bibliotecă trebuie să le aibă ca material de bază. Catalogul acesta general cuprinde următoarele capitole :

1. Lucrări religioase de rit catolic ;
2. Lucrări religioase de rit protestant ;
3. Religie, moravuri, educație, filozofie ;
4. Arte, literatură ;
5. Economie, politică, drept, geografie, istorie, etc. ;
6. Anatomie și higienă ;
7. Economie publică ;
8. Științe naturale ;
10. Diverse ;
11. Literatură, versuri, romane, nuvele, etc.

Diferitele categorii de biblioteci s-au compus exclusiv cu lucrările cuprinse în grupurile de mai sus ale catalogului general. Bibliotecile mari s-au plătit cu 878 Pengo, cele mici cu câte 390 Pengo. La formarea bibliotecilor Ministerul Cultelor a însărcinat pe 5 mari editori-librari cu furnizarea materialului ales de el. Aceștia au expediat cărțile în localitățile de destinație care în schimb au trimis adverințele Ministerului de Culte, certificând primirea cărților. Pe baza acestor chitanțe de primire Ministerul a achitat pe furni-

zori. Prețurile oferite Ministerului pentru cărțile furnizate a fost cu 25% sub prețul librăriei, inclusiv toate cheltuielile de expediție, ambalaj, etc.

e) Educația prin muzică și gramofon : Pe lângă biblioteci Ministerul Cultelor a dispus să se întocmească colecția tuturor cântecelor naționale populare pe care în majoritatea lor le-a transpus pe plăci de gramofon. În casele de cultură aparatele de gramofon sunt imprumutate de către comisiile județene pentru educația poporului în afară de școală.

f) Manuale speciale : Deasemenea Statul a luat inițiativa de a însărcina diferiți autori cu scrierea anumitor manuale, practice menite să servească la cultura adulților, manuale ce nu se găsesc în această formă specială, în comerț sau în bibliografia ungără.

g) Cinematograf : Pentru manualele mai sus amintite s'au făcut clișee reprezentative sau explicative. Diapoziitivele se distribuează de către Minister, pe cale de împrumut, la cererea învățătorului. Ministerul Cultelor expediază astfel în fiecare zi 100—120 kgr. diapoziitive. Totdeodată Ministerul a împărtit comisiilor județene despre care am amintit mai sus, câte un aparat de proiecție. Comisiile le împrumută fiecărei localități, la cerere.

h) Educația prin radio : Se face prin conferințe în fiecare Joi și Duminică după amiază. În aceste zile Studio-ul rezervă o oră specială din care jumătate pentru muzică națională, jumătate pentru conferințe populare. Conferințele se țin asupra chestiunilor actuale cu subiecte în legătură cu educația poporului. Așa, de exemplu, se dau sfaturi agricole în caz de secetă sau înghete, sau sfaturi țăranilor în cazul boalelor de vîte, etc. O comisie specială fixează chestiunile de tratat.

Audițiile se fac prin posturile de recepție locale ale învățătorului, notarului, în definitiv acolo unde se găsesc asemenea aparate. Comisiile județene în schimb împrumută localităților sau le distribuează căte un megafon.

i) Calendarul ca instrument de cultură : S'a dovedit de mare folos. Ideea a fost de a nu face o carte sau chiar un calendar care să fie impus și care de altfel ar și costa mult, ci de a da editorilor în mod gratuit acel material care căzând în mâna poporului să-l instruască practic și fără silă. Ministerul Cultelor și-a procurat astfel o sumedenie de articole cu subiecte alese de el ca idei, pe care a pus diferenți autori să le scrie. Editorii de calendare din întreaga țară, la simpla cerere au primit aceste articole pentru a le publica în calendarile lor (Ministerul a plătit aprox. 30 Pengo un asemenea articol, pe care le-a multiplicat). Articolele sunt nuvele, subiecte de higienă, noțiuni cu exemple, științe naturale, chestiuni practice de agricultură, industrie casnică, etc., toate sub formă atrăgătoare de povestiri și simple.

Iată acum o situație a activității ungare privind educația adulților :

Anul	Totalul orelor de conferințe	Numărul rul total al cursurilor	Numărul total al confere- rintelor	Cursuri de analiză făbeți	Cursuri pentru adulții deosebiți	Cursuri scoli înaintați primare
1925/26	86.266	646	31.492	224	180	242
1926/27	132.940	1077	52.866	312	455	310
1927/29	175.819	1578	61.051	325	748	505
1928/29	208.674	1775	79.946	466	697	613
Crescere în anul 1928/29 față de anul 1925/26	122.408	1129	48.454	241	517	371

IV. CORPUL DIDACTIC ȘI INSTRUCTIA. — Cultura adulților este, după cum am arătat, pusă sub conducerea comisiilor județene. Aceste comisii se compun din subprefectul județului în funcție de Președinte; Șeful administrativ ca subpreședinte și însărcinat din Inspectorul cultural ca membru. Aceștia îndrumă de comun acord cu Ministerul Cultelor, al căruia om de legătură este inspectorul cultural, și conduc pentru întreg județul toată activitatea culturală de educația adulților pe baza programelor întocmite.

Corpul didactic al învățământului adulților îl formează învățătorii, preoții, notarii, primarul și locuitorii intelectuali ai comunei sau localității, ca avocați, medici, profesori, industriași și comercianți, etc.

Conferințele și cursurile au loc în școli sau așa numitele „Case de cultură”.

Multe „Case de cultură” s-au înființat de către comune, orașe sau donatori în locul monumentelor eroilor sau altor persoane cărora țara în semn de amintire le-ar închîna mo-

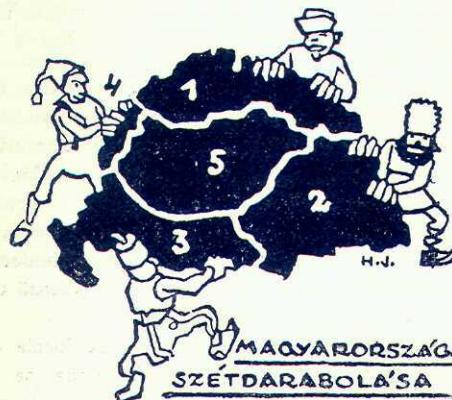
Rolul Inspectorului cultural este, după cum am mai amintit, de a face legătura între autoritatea de Stat și cea comunală atrăgând colaborarea tuturor claselor sociale, pe că cu puțință. Inspectorul cultural nu ține nici conferințe nici cursuri. El este totuș nervul motor în activitatea comisiilor județene, în executarea programului cultural, el îndrumă, controlează și ține gestiunea financiară, dar mai cu seamă are responsabilitatea morală a întregii activități de cultură în județul său.

Inspectorul cultural este ales dintre învățători.

V. FINANȚAREA ACTIUNII CULTURALE PENTRU EDUCAȚIA ÎN AFARĂ DE ȘCOALĂ. — Mijloacele bănești, în afară de subvenția Ministerului Cultelor, care, în treacăt fie zis, nu este prea mare, sunt strânse dintr'un impozit benevol de aproape 1% din totalul impozitelor plătite de către contribuabili. Se adaugă apoi diferite alte donații din partea publicului, județelor, orașelor și comunelor. Finanțarea editării diferitelor manuale speciale, de care am amintit, se face de către județe sau orașe, în modul următor: Ministerul Cultelor fixează materialul de care are nevoie. La sugestia sa se găsește totdeauna, fie un județ, fie un oraș, care să plătească editura în schimbul măndriei ca aceste manuale să le fie dedicate. Ministerul Cultelor cumpără apoi un mare număr de exemplare pe un preț cu totul redus. Până acum s-au publicat 9 manuale de acest fel.

Comisiile județene pentru educația în afară de școală țin gestiunea financiară și cau socoteală Ministerului Cultelor printr'un bilanț.

VI. INDRUMĂRI ȘI CONTROL. — Ministerul Ungar al Cultelor are un serviciu special denumit „Serviciul culturii în afară de școală”. Șeful acestuia, un consilier mi-

Desmembrarea Ungariei

numente. Casele de cultură poartă astfel numele persoanei căreia le-au fost dedicate sau a persoanei care le-a construit.

Până în anul școlar 1926—27 existau în Ungaria 300 case de cultură. Până în prezent numărul lor a trecut de una mie. Dar în afară de aceste localuri Ministerul Cultelor a dispus printre decizie ministerială ca toate localurile de școli, fie de Stat, fie particulare, să pue în mod obligatoriu la dispoziție încăperile lor pentru conferințele și cursurile ținute pentru educația adulților.

Cursurile acestea cât și conferințele ținute de către învățători se plătesc. Indemnizația reprezintă aproximativ 40 Lei de conferință. Cele ținute de către alte persoane sunt fără plată.

Iată cum se repartizează după profesia conferențiarului, conferințele ce au avut loc în anul școlar 1928-29:

Conferențieri în total :	20.720
dintre cari :	
Preoți de rit catolic	2.400
Preoți de rit protestant	800
Invățători	8.500
Profesori secundari	1.900
Notari	1.500
Medici	2.100
Industriași, comercianți, avocați, etc.	2.800

O mamă maghiară
(cu Ungaria „milenară” în spate!)

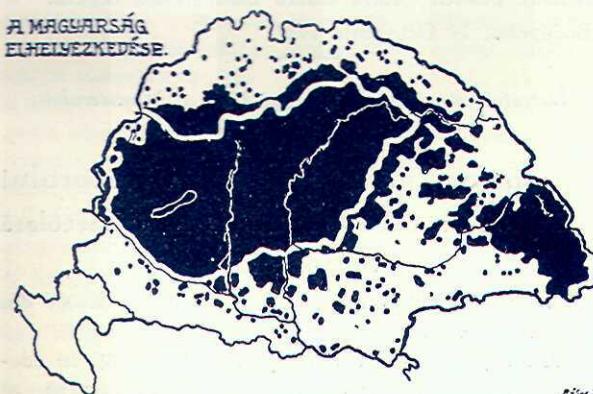
nisterial, este, în afară de funcționarii săi, secundat de către 3 comisii: una pentru radio, alta pentru biblioteci și alta pentru calendar. Ele întocmesc și controlează executarea programelor de studii și toată activitatea culturală a educației în afară de școală.

Controlul este executat în majoritate prin inspecții la fața locului cu ajutorul foilor statistice de cursuri și conferințe.

Din aceste foi întocmite după fiecare oră de curs sau conferință, de către fiecare localitate, se constată prin scris cine a ținut cursul, ce curs s'a ținut, căi ascultători au fost prezenti dintre care pe categorii, analfabeți, adulți cu știință de carte sau înaintați. Foile acestea sunt trimise comisiilor județene ce le înaintează Ministerului Cultelor. Pe temeiul acestora, pe lângă statistică adulților și a gradului lor de cultură, se întocmesc cataloagele statistice, reprezentând o situație exactă a celor realizate.

Cataloagele acestea statistice sunt foarte interesante.

Ele conțin 3 mari coloane principale: într'una sunt trecute toate datele asupra locului, într'altele toate datele asupra programului conceput de cultură și în a treia coloană sunt trecute: executarea programului în comparație cu cel conceput cât și rezultatele obținute după fiecare an școlar. Astfel prima coloană cuprinde: numele localității; numărul locuitorilor; limba; religia; ocupația; condițiile locale; numărul școalelor elementare; numărul învățătorilor; numărul

Ungaria etnografică și în vechile hotare (ărătând, fără să vrea, ca firești hotarele de astăzi!)

rul școalelor medii; numărul profesorilor; asociațiile culturale existente; cercurile muzicale existente; casele de cultură; numărul cinematografelor, teatrelor, bibliotecilor populare sau altor biblioteci; aparatele de proiecții, etc.

A doua coloană cuprinde datele asupra proiectului de activitate.

A treia coloană rezultatul acțiunii.

Aceste cataloage dimpreună cu foile statistice de cursuri și conferințe cât și anexele lor mijlocesc o privire de ansamblu asupra situației fiecărei localități și a mersului acțiunii culturale, în afară de școală, din întreaga țară.

Pentru stimularea auditorilor se împart cărți sau adeverințe de auditori cât și cărți de lectii cu notele profesorilor.

I. MĂTĂSARU

Budapestă 4 Martie 1930.

*Decretul Ministerului Cultelor și Instrucției Publice,
No. 132.243 III b. din anul 1922, cu privire la
problema organizării comisiilor pentru
educația extrașcolară a poporului*

I.

Tuturor Subprefecților de județ și Primarilor orașelor municipale.

Lipsurile bătătoare la ochi ale instrucției școlare în decursul răsboiului și marile transformări politice și sociale prin care a trecut națiunea noastră în urma răsboiului și a revoluțiilor, ca și neajunsurile care s-au abătut și se abat în proporții însăși mai mari asupra unor regiuni tot ca o urmare a răsboiului și a revoluțiilor, au pus la noi problema educației extrașcolare a fiecărei părți a națiunii ca o necesitate imperioasă arzătoare. Menirea ei este pe deosebit să umple gulerile rămase din cauza insuficienței pregătirii școlare, fără ca populația să fie stingeră în activitatea ei zilnică, însă cu un program sistematic organizat, — iar pe de altă parte să ajute celor ce au urmat anumite cursuri școlare ca să-și poată completa și augmenta cunoștințele și cultura în general.

Această activitate în viitor, nu poate neglijă nici popularizarea științei, nici răspândirea cunoștințelor, trebuie să cuprindă și modalitățile și mijloacele, care au un efect asupra cultivării sufletului. Aceste noi necesități și îndatoriri au impus o necondiționată reorganizare a problemei educației extrașcolare a poporului, cuprinsă în decretul meu No. 123.500/922. III. b. *)

Punctul principal al reorganizării a fost ca diferențele cheștiuni ce aparțin educației extrașcolare a poporului (instruirea adulților neștiutori de carte, aşanumita instrucție analfabetilor, asociațiile tineretului, diferențele feluri și grade ale activității educației libere, biblioteci poporale, case populare etc.) unindu-se, să păstreze unitatea, programul și sistemul educației extrașcolare a poporului.

Din acest motiv, am înființat „Comisia Centrală pentru Educația Extrașcolară a Poporului“, care este organul meu de consultare și de aviz în cheștiunile privitoare la educația extrașcolară a poporului.

In legătură cu această reorganizare a devenit necesară și reorganizarea „Comisiilor de Educație liberă“, organizate în baza decretelor No. 71.450/917 **) și No 21.537/919 ***).

Cu privire la aceste comisii dispunem următoarele:

1. Să se înființeze comisii municipale de educație extrașcolară a poporului.

In sănul municipiilor, orașelor sau teritoriilor, unde asigurarea reușitei educației poporului va cere, se pot înființa și subcomisii. Numărul lor, reședința și sferea de activitate le stabilesc autoritățile competente cu aprobarea Ministerului Cultelor și Instrucției Publice.

2. Datoria principală a comisiei de educație extrașcolară a poporului este, de-a trezi interesul societății, pentru educația extrașcolară a poporului; de-a căstiga sprijinul moral și material în acest scop; de-a atrage instituțiile sociale, organizațiile și persoanele competente, stabilind între acești

*) Vezi „Hivatalos Közlöny“ (Monitorul Oficial Ungar) No. 20 din anul curent.

**) Vezi: „Hivatalos Közlöny“ (Monitorul Oficial ung.) 1917 No. 21.

***) Vezi: „Hivatalos Közlöny“ (Monitorul Oficial ung.) 1920 No. 19

factori legături directe, asigurând armonia și sistematica conlucrare a acestora.

Comisia:

a) ia atitudine și decide în chestiunile privitoare la educația extrașcolară a poporului în conformitate cu ordinile în vigoare;

b) raportează, își dă părerea și elaborează proiecte cu privire la problemele locale de educație extrașcolară a poporului, Ministerului Cultelor și Instrucției Publice;

c) înaintează Ministerului proiecte pentru educația extrașcolară a poporului, din inițiativă proprie.

3. La cerere este dateare să comunice și să informeze Comisia Centrală a educației extrașcolare a poporului, care este situația locală a educației poporului și a instituțiilor ei. Aceste comunicări și informații se trimet simultan și Ministerului Cultelor și Instrucției Publice.

4. Membrii Comisiei pentru educația extrașcolară a poporului sunt:

a) inspectorul școlar și substitutul lui, secretarul de educație a poporului;

b) câte doi delegați ai organizațiilor și instituțiilor sociale, care se ocupă cu educația poporala, sau care s-ar putea căști pentru această operă;

c) autoritățile administrative locale interesate în jurul chestiunii educației poporului, reprezentanții instituțiilor de Stat și organele provinciale corespunzătoare ale Ministerelor;

d) persoanele, care lucrează în domeniul educației poporului în mod practic sau literar, pe cari îi numește Ministerul Cultelor și Instrucției Publice pe durată de cinci ani. Numărul lor de fiecare comisie va fi de cel mult cinci;

e) persoanele, cari arată un deosebit interes educației extrașcolare a poporului și care o sprijinesc moralmente ori materialicește, pe cari comisia îi alege membri ai ei;

5. Președintele comisiei este Subprefectul sau Primarul; Inspectorul învățământului. Comisia poate alege potrivit imprejurărilor copreședinți sau vice-președinți.

6. Referentul și notarul este secretarul educației poporului, pe care îl numește sau repartizează Ministerul Cultelor și Instrucției Publice.

7. Statutul organizației comisiei bazat pe punctele 1—6 îl stabilește însăș autoritatea, care se va adresa spre aproba Ministerului Cultelor și Instrucției Publice.

Dispun ca toți aceia cărora mă adresez prin aceasta, în baza celor de mai sus, să înființeze în locul „Comisiei de educație liberă”, cât mai neîntâziat, cel mai târziu până în 15 Decembrie a. crt., comisii pentru educația extrașcolară a poporului, despre care este vorba. Despre înființare mi se va raporta îndată.

Până la înființarea comisiei și pentru asigurarea continuității lucrărilor în curs, ele vor fi executate de vechea „Comisie de educație liberă”.

Toate publicațiile ce tratează subiecte în legătură cu educația extrașcolară se vor trimite spre rezolvire Ministerului Cultelor și Instrucției Publice, Secția III, B. „Iskolánkivüli Népművelési Központ” — (Centrala Educației Extrașcolare a Poporului) în fosta Holdutca 16, etaj. II, ușa 26.

Prin reorganizarea educației extrașcolare a poporului, nu intenționăm să știrbim nici de viitor caracterul social al acestei acțiuni. Inițiativa și efectuarea muncii pentru edu-

cația extrașcolară a poporului, va rămâne și pe viitor înainte de toate o îndatorire principală a societății.

Statul dorește să colaboreze în strânsă legătură cu societatea la educația extrașcolară a poporului, prin îndrumarea necesară și prin sprijinul moral și material pe care-l dă și în baza dreptului, evident, să-și exerce și controlul necesar asupra acestei mișcări culturale.

Simultan cu acest decret scot din vigoare decretele înaintașilor mei No. 71.450/1917 și 210.537/1919 secția IV. b, privitoare la organizarea „Comisiilor de educație liberă”.

Budapesta, la 14 Octombrie 1922.

II.

Tuturor Inspectorilor Școlari județeni și conducerii delegației inspectoratelor școlare.

Transmit d-lui Inspector școlar, alăturat în copie un exemplar din decretul adresat tuturor subprefecților și primarilor, pentru ca să faceți tot ce vă stă în putere în sfera dv. de activitate pentru înființarea urgentă a comisiei pentru educația extrașcolară a poporului.

Tot odată apelez la dv., ca să insistați cu toate mijloacele posibile, pentru ca societatea și îndeosebi puterile didactice să ia parte în măsură cât mai mare la îndrumarea și efectuarea educației extrașcolare a poporului.

In fine, vă rugăm să exprimați foștilor membri ai comisiei de educație liberă, care prin decretul acesta lichidează, mulțumire publică, pentru munca desinteresată depusă.

Budapesta, 14 Octombrie 1922.

Decretul No. 17.000 din anul 1925 al Ministerului Cultelor și Instrucției Publice.

Indrumător pentru educația poporului Tuturor Comisiilor de Educație extrașcolară a Poporului

Cu referire la cuprinsul decretului nostru No. 93.000 din anul 1924 vă comunicăm următoarele :

Pentru obținerea și asigurarea unei uniformități în educația extrașcolară a poporului, am crezut necesar să se concentreze în grupuri, materialul de prelegeri în vederea acestui scop.

In acest sens s'a făcut și „Indrumătorul” de mai jos.

Din materialul de prelegeri, pe care-l cuprinde „Indrumătorul”, se vor alege pentru conferințe și cursuri acele părți, care ar corespunde mai mult cu diferitele necesități și imprejurări locale, pentru a trezi interesul auditorului.

Menționez, că în activitatea sa, educația poporului, ținând seamă de nivelul cultural al auditorului, poate alege, în afară de subiectele înșirate în „Indrumător”, material din orice ramură de știință (de pildă geografia, istoria universală etc.), poate trata chestiuni din domeniul științific sau de altă natură pe înțelesul poporului, cu privire la cele mai noi rezultate și interesând probleme de actualitate ; însă de orișind și-ar lua subiectul, conferențiarul trebuie să-l adapteze pe de-o parte la imprejurările de viață ale patriei și ale regiunii respective, nivelului de cultură, aspirațiilor de a se cultiva ale auditorului, să ţie seamă de ocupația majorității publicului, ca acesta să poată scoate un folos moral sau material din cele ce se predau, — pe de altă parte, tre-

bue să evite tratarea problemelor de ordin confesional, politic, care ar jigni eventual auditorului.

In legătură cu diferitele grupuri de prelegeri înșirate în „Indrumător” urmează la sfârșit și o tabelă cu material bibliografic.

In această tabelă, care se referă la diferitele grupuri de prelegeri, înșir izvoarele de material mai ușor de procurat și instituțiile, asociațiile și societățile acelea, care ar putea servi de îndrumare mai de aproape, în specialitatea respectivă, eventual de mijloace auxiliare, pentru a trece în revistă materialul subiectelor.

Cuprinsul tabelei nu este complet, pe deoare, pentru că indicatoare de isvoarele le numim numai pe acelea, care se pot procura ușor și în general numai acelea care se potrivesc scopurilor educației poporului, iar pedeală pentru astfel de opere, lipsesc literaturii noastre.

Am preconizat editarea unor lucrări de directive și prelegeri cu diapoziitive, cât și fabricarea filmelor instructive, care să fie prelucrate pentru subiectele de prelegeri înșirate cu scopul de-a fi întrebunțate pentru educația extrașcolară. Despre acestea voi informa la timp, separat, comisiile pentru educația poporului.

Alătur tabele și exemple îndrumătoare pentru compunerea prelegerilor și programelor orale. La organizarea cursurilor să se ţie seamă ca ele să nu fie supraîncărcate, căci din cauza preocupărilor auditorului s-ar putea să nu se ajungă la rezultatul dorit, și mai ales să se aibă în vedere ca orele de cursuri să nu coincidă cu timpul când auditorii sunt ocupati cu îndeletnicirile lor.

In sfârșit, vă comunic și două exemple despre felul cum se poate alege materialul de prelegeri al cursurilor.

Primul exemplu tratează un curs din domeniul științelor naturale, pe care-l ascultă un public, în majoritate meseriași, iar al doilea exemplu tratează problemele ce interesează asociațiile și societățile.

In baza experiențelor făcute vom completa după trebuință din timp în timp conținutul „Indrumătorului” și al tabelei bibliografice.

p. ministru, PETRI, subsecretar de Stat

Budapestă, 16 Martie 1925.

Indrumător de cunoștințele care formează educația extrașcolară a poporului.

Subiecte de conferințe:

1. Viața sufletească și morală a omului.
2. Aptitudini elementare.
3. Noțiuni de îngrijirea corpului și sănătate.
4. Despre patrie și locul natal.
5. Noțiuni economice (agricultură, industrie, comerț, Economia politică).
6. Aritmetică practică, măsuri; concept (compunere).
7. Noțiuni de științe naturale.
8. Cunoștințe sociale.
9. Cunoștințe de drept.
10. Educația națională și culturală.
- a) Istoria noastră națională până în timpurile cele mai noi.
- b) Literatura noastră națională.
- c) Arta noastră.
11. Educația spiritului, petreceri.

1.

Viața sufletească și morală a omului.

Religiozitate. Dreptate. Respectarea vieții, libertății, renumelui și averii altora. Onoare. Iubire. Dragoste părintească, filială frățească, de rudenii, de prietenii și umană. Credință, recunoștință, milă. Iubirea locului natal și a patriei.

Viață ordonată, cumpătată (mâncare, băutură, imbrăcăminte, muncă, odihnă, somn). Conștiința datoriei, simțul de responsabilitate, hărnicie, punctualitate, iubirea de ordine, economisire, binefacere, modestie, purtare cuvâncioasă, politete. Stăpânire de sine.

Obiceiuri rele. (Desordonare, lipsă de încredere, minciună, invidie, etc).

Cultură, semicultură. (Cultivare prin sine însuși. Cunoașterea propriei persoane).

2.

Aptitudini elementare.

Scris, scrisul cursiv, ortografie, cititul, citire corectă, curgătoare și frumoasă. Concepere. Exerciții libere de retorică. (Povestirea bazmelor, declamare, povestire, discuție, vorbiri ocazionale). Operațiile elementare de calcul și măsuri. Exerciții de desemn, dezvoltarea simțului pentru planuri, măsuratul cu ochiul liber, istețimea mâinii, pentru forme.

3.

Noțiuni de îngrijirea corpului și de higienă.

Aerul și mersul timpului: Aer bun și rău. Acid carbonic, praful și microbii din aer. Lumina Soarelui, băi de soare și de aer. Temperatura aerului, aerul în locuință, atelier, grăduri, fântâni, pivnițe vechi și peșteri.

Apa. Apa bună de băut. Apa stricată. Materiile organice, microbi, otrăvuri în apă. Fântâna. Cauzele și pericolele. Infectarea apei din fântâni. Apa cu calcar și sălcie. Regulele de urmat la băutul apei. Spălatul și scăldatul.

Hrana. Alimentele, materii nutritive, albumina, amidonul, glucoza, grăsimea și sărurile. Folosirea materiilor organice, cantitatea silnică. Importanța hranei proaspete. Importanța așanumitelor vitamine și alimentele bogate în astfel de materii.

Influența vătămătoare a spiritoaselor.

Păstrarea alimentelor și pregătirea lor. Alimente stricate, infectate, falsificate. Mijloace dăunătoare conservării alimentelor (salicil, monede de bronz, etc.). Microbii în alimente. Vase de fier, servitul la masă. Impărtășirea mâncărui pe zile, regulele de observat la mâncare.

Imbrăcămîntea. Materii diferite pentru imbrăcămînt. Haine și rufe. Imbrăcatul corespunzător ocupăriilor și timpului. Imbrăcămîntea vătămătoare corpului (șireturile, încălțămînt strîmtă, cureaua de pantaloni, cingătoarea. Currătenia hainelor. Instalarea patului (saltea, plapomă).

Locuința. Temelia, clăditul, apărarea împotriva umezelii păreților din diferite puncte de vedere, executarea potrivită a ferestrelor și a dușumelei. Casă de familie, casă pentru mulțime. Impărtășirea locuinței, să fie uscată, să aibă lumină, aerisitul, încălțitul și observarea curățeniei; decorarea sănătoasă.

Mișcările corpului omenesc. Funcțiunea oaselor și mușchilor. Jocul și munca. Obosirea, extenuarea, odihna. Apărarea sănătății și spinării, toracelui membrelor. Jocul copilului. Gimnastica tinerimii. Sporturi. Locuri pentru joc.

Digestia, circulația săngelui, respirația și eliminarea materiilor nefolosoitoare. Tratarea și apărarea organelor simțurilor. Defectele văzului: vederea scurtă, vederea departe (ochelari), chiorârea, orbirea. Cruțarea ochiului (extenuarea, cîtitul în semiobscuritate, cusutul). Maladiile ochiului: catar de ochi: inflamarea ochilor la cei nou născuți, trahoma. *Observație:* Explicarea boalei în regiunile molipsite — împreună cu celelalte boli ale ochiului adică cu catarul ochiului și cu inflamarea ochilor la cei nou născuți. Se recomandă prelegeri deosebite pentru aceasta.

Formarea grăsimii în ureche, scurgerea urechii. Indepărțarea obiectelor străine intrate în ochiu, ureche, nas. Ingrijirea pielii.

Desvoltarea omului. Zămislirea. Ingrijirea femeii însărcinate. Nașterea. Ingrijirea fătului nou născut.

Ingrijirea fătului și copilului. Hrănitorul natural al fătului. (alăptarea). Pericolele nutritului cu alimente artificiale și amestecate. Înțerea curată a copilului. Lupta împotriva obiceiurilor rele și băbești în creșterea feților. Fiereturile cu mac și biberane înmisiute în alcool, vămătoare. Bolile fătului. Păzirea copilului mic (lesie, gropile de var), întărirea lui. Instituțiile pentru îngrijirea feților.

Cauzele și înlăturarea degenerării fizice, intelectuale și morale. Infirmitățile, orbirea, asurzirea, defectele vorbirei. Idioție mai mică și mai mare. Cauzele și înlăturarea diminișărilor morale, de diferite feluri: Vindecarea și creșterea degeneraților.

Ingrijirea împotriva îmbolnăvirii și lupta împotriva boalei. Influența bolii asupra individului, familiei și națiunii. Pa-gubele economice și culturale cauzate de boala.

Boli molipsitoare. Purtătorii bolilor molipsitoare: Prelegeri despre bacterii. Purtătorii de bacili. Modul de infecțare. Inclinare spre sensibilitate, imunizare. Vaccinarea împotriva tifosului exantematic, difteriei, etc. Apărarea împotriva bolilor molipsitoare. Izolarea. Interzicerea vizitelor. Desinfectare. Măsuri de luat în cazul molimelor. Caracterizările bolilor aşanumite boli infecțioase mai însemnate, de pildă pojarul, scarlatina, difteria, mumps, tusă măgăreasă, influență (gripa spaniolă), pneumonie, tifos de intestine, febră intermitentă, etc. Alte boli dela caz la caz.

Tuberculoza. Tuberculoză pulmorară, de os și de glande. Cauzatorul boalei. Modul de infectare. Manifestările principale ale boalei. Pericolul care amenință familia celui tuberculos. Înlăturarea acestui pericol. Vindecarea, Ingrijitorii bolnavilor tuberculoși. Sanatoriile.

Bolile sexuale. Soiurile bolilor venețice. Manifestările lor. Urmările bolilor venețice neglijate asupra bolnavului, soției și copiilor săi. Profilaxia împotriva infectării. Pericolele ce amenință din folosirea lucrurilor infectate.

Tratamentul boalei. Odaia și patul bolnavului. Curățenia, îngrijirea, alimentarea și observarea bolnavului. felul de luarea medicamentelor, de pildă la copii. Distrarea bolnavului și interzicerea vizitelor.

Primul ajutor la rănire, fracturarea oaselor, degerarea, arsuri. Oprirea infectării ranelor. Instalații de apărare, de prevedere la accidente. Primul ajutor în caz de leșinare, de înecare și otrăvire.

Scăderea populației și așa numitele „boli poporale”. Sporirea. Mortalitatea și împrejurările care influențează îndeosebi aceasta. Tuberculoza, boli venețice, alcoolismul. Sistemul „copilului unic” și pericolul asupra mamelor și asupra întregiei națiuni.

Problema sanitară a localității. Păstrarea curățeniei în sat, biserică, școală, cărciumă, curile, străzi, drumuri, piețe (locuri virane). Înlăturarea gunoaielor, bălegarului, apei murdare, etc. Distanța locului latrinelor și a gunoiului vitelor dela fântână. Lupta împotriva noroiului, prafului și muștelor.

Prelegeri despre legile și decretele mai importante privitoare la higiena publică. Problema higienei publice a comunei și administrația în higiena publică. Autorități sanitare. Medicul, moașa, farmacia, spitalul. Paza față de leacurile băbești.

Satele ungare, lipsurile sanitare publice și tămăduirea lor.

Insemnare: Alegerea obiectului conferințelor din domeniul educației fizice și sanitare nu trebuie să se mărginească numai la nevoile locale, ocupația, felul de traiu și nivelul de înșelegere a publicului, ci trebuie să se ia în considerare și etatea și genul publicului. Trebuie să se aibă strict în vedere înainte de toate, viața sufletească și prejudecățile populației dela țară și în decursul prelegerii să se evite cât mai bine posibil ca nu cumva să se atingă amorul propriu al locuitorilor sau ceeace ar putea da loc la neînțelegeri și ar amenința astfel ca efectul urmărit și seriozitatea prelegerii să dea greș. Chiar de aceea e bine ca în cazul când se va trata astfel de probleme, (boli venețice, desvoltarea omului, etc.), care ar putea avea urmările amintite mai sus e bine să vorbească omul de specialitate (medicul sau moașa, etc.) și să se ţie conferințe special numai pentru adulți, mai bine zis separat pentru bărbați și separat pentru femei.

4.

Prelegeri despre Patrie și locul natal.

Bogățiile naturale ale locului natal (regiunea) și efectul pe care-l au asupra omului. Frumusețile naturale și lucrurile însemnante ale locului (regiunii) natal. Apărarea nației. Mișcările istorice ale locului (regiunii) natal.

Colonizări. (Ferma la țară, satul, orașul). Clăditul.

Prelegeri despre arta etnografică a populației locului național (regiunii). Tradițiile, obiceiurile și poezia poporala ale poporului.

Viața economică a patriei. (Agricultura, industria, comerțul, economia financiară și de credit, viața cooperativă).

Viața spirituală a patriei. Viața religioasă. Instituțiile de instrucție publică și de educație (cultivare).

Prelegeri despre bogățiile naturale ale țării. Frumuseți naturale. Clima. Prelegeri despre arta etnografică și demografie țării. Înrăurarea cunoștințelor etnografice, istorice și bogățiile țării asupra desvoltării economice și sociale a țării. Tabloul economic despre starea economică și socială a Ungariei înaintea anului 1848. Starea vieții economice. Feudalismul, iobagia, breslele. Influența democrației occidentale. Situația economică și socială a Ungariei după anul 1848 până la război. Așezarea Ungariei în viața economică și socială între națiunile de după război. Vecinii noștri. Starea culturală actuală. Mișcarea turanică.

5.

Prelegeri economice.

1.

(Agricultură, industrie. Cooperative.)

La prelegerile des ramurile diferite trebuie să se aibă în vedere imprejurările locale și să se explice pre cît e posibil cu experiențe, și treceri în revistă introductive în mod intuitiv.

Agricultură. Alimentarea plantelor, posibilitatea de fără-mijire a pământului, rolul humusului pentru asigurarea fără-mijirii, săpatul și aratul adânc de toamnă, ca promovator ai fără-mijitului; aratul de primă-vară, ca vătămătorul fără-mijirii, împrăștiatul prafului și împrăștietorii de praf.

Gunoirea. Gunoil de vite ca surogat de îngrășăminte al pământului; gunoil de vite ca asigurătorul fără-mijirii pământului; locuri de depozitare a gunoilui de vite; conservarea materiilor de îngrășăminte pentru asigurarea fără-mijirii uniforme, impiedecarea arderii humusului în decursul gunoirii. (Imprăștiera uniformă a materiei de îngrășat pe locul de îngrășat al pământului, apăsarea gunoilului și stropitul lui. Îngrășatul cu gunoil vitelor. Adunarea materiei de îngrășăminte (gunoilului) și întrebuițarea ei.

Îngrășăminte chimice. Nevoie de hrana ale plantelor. Semnele de lipsa nitrogenului și fosforului. Îngrășăminte de adaos chimice de nitrogen, îngrășăminta verde; de fosfor, calciu. Stațiuni pentru experimentarea creșterii plantelor.

Semănătul. Selecționarea, înobilarea și producerea semințelor. Stațiunile cele mai însemnante pentru examinarea semințelor. Timpul sămănăturilor, preferabilitatea sămănătului în sir, mașini de sămănăt. Adâncimea și densitatea sămănături. Ingrijirea sămănături, răritul, etc. Statul și patologia plantelor și a goanelor.

Ingrijirea plantelor. Necesitatea săpatului din punctul de vedere vital al plantei. Adâncimea săpatului. Săpatul toamna și primăvara. Săpatul foarte adânc. Săpatul de plante. Săpatul. Apărarea plantei împotriva seccetei prin săpat. Umlătura, cultivarea plană. Apărarea plantei împotriva căderii. Peronospora cartofilor, irigațiuni, plivitul cănepei și goanelor. Goangele vătămătoare, care apar mai des în regiune și stărirea lor.

Strângearea recoltei. Timpul și diferențele modalități de recoltare a diferențelor produse. Mașini de recoltat, de strângește cartofilor și napilor. Cooperajile pentru mașinile de

treerat. Uscatul cartofilor, fărâmatul porumbului. Face-reia fânului și depozitarea lui. Recoltarea nutrețului artificial și păstrarea lui.

Valorizarea produselor. Cooperative. Bursa de mărfuri. Afacerile cu termenul timpului și greșelile lor. Produsele nutrețului. Valorizarea plantelor industriale (cânepe, tutun, napi de zahăr), cooperative industriale pentru prelucraturi produselor agricole.

Grădinăritul de bucătărie. Insemnatatea grădinăritului de bucătărie. Infrastructura grădinei de bucătărie a casei. Grădinăritul după sistemul bulgăresc. Cultivarea în mare pe câmp a cepei, sparanghelului, verzelor, morcovilor și pătlăgelelor. Cultivarea pământului grădinii de bucătărie a casei, îmbunătățirea și răsadnițele. Cultivarea răsadului. Vârtej de sămănat în grădina de bucătărie. Plante aromatice. Cultivatul ciupercilor. Recoltarea sămințelor. Culesul differitelor plante ale grădinii de bucătărie, timpul și modul. Păstrarea în pivniță a legumelor, îngropatul și uscatul. Acril verzelor. Fiertul și conservarea pătlăgelelor roșii. Pastatal de ardeiu, castraveți, bostani, fasole verde, mazăre verde. Cooperative de valorizare.

Pomăritul. Insemnatatea culturării pomilor, grădinile de pomi, școli de pomărit de Stat. Săditul pomilor. Ingrijirea pomilor, distrugerea omidelor și păduchilor de sânge. Culesul poamelor și conservatul lor. Uscatul poameilor și mașini pentru uscat.

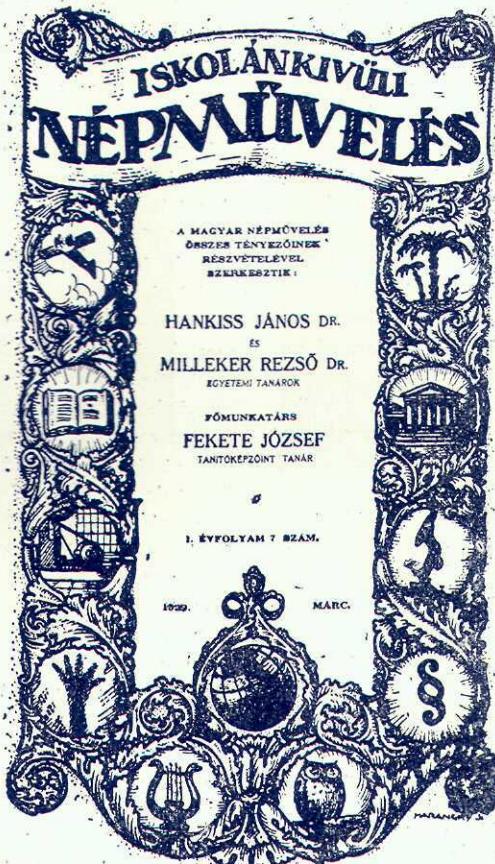
Viticultura. Soiuri de vițe de vie americane și indigene. Altoiul vițelor de vie și înrădăcinarea altoilor. Săpatul foarte adânc al viei, săditul viței de vie, tăiatul. Lucrări regulate în vie peste an. Peronospora și lupta împotriva ei. Roua de făină și stropitul cu sulf. Mașina pentru stropi, păr-

țile ei constitutive, funcționarea mânuirea ei. Gândaci vătămători viței de vie.

Vinăritul. Timpul culesului viilor. Vase și mașini pentru culesul viilor. Măsurătoarea de must. Fermentarea și circumstanțele favorizării sau împiedecării aceleia. Tratărea butoaielor pentru vin și pivniță de vin. Aerisitul pivnițelor de vin. Acid carbonic, fermentare ulterioară. Trasul vinului și umplutul butoaielor. Pivnițele de vin ale Statului, cooperative de vinicultură.

Creșterea animalelor. Instalarea grajdurilor, ingrijirea animalelor. Stabilirea cantității și calității nutrețului. Apă de băut și sare. Nutritul și adăpatul. Ingrijirea pășunei și păsunatul. Cooperativele de pășune.

Creșterea vitelor. Selecționarea animalelor masculine. Hergheliile de Stat. Procurarea animalelor masculine. Ingri-

Revista educației extrașcolare

jirea animalelor de fătat și nutritul lor. Lăptatul. Ingrijirea animalelor fătătoare. Pășune pentru mânzi. Boli molipsitoare. Medici veterinari de Stat. Inspectorii județeni ai uniunilor agricole și asociații agricole.

Produsele animalelor. Părțile constitutive ale laptelui, mulsul. Tratamentul laptelui. Felurile admise și vătămătoare ale laptelui. Pregătirea untului și brânzei. Prelucrarea laptelui de oae. Lâna și tunsul. Strânsul penelor. Strânsul ouălor; împachetatul și valorizarea lor. Conservarea ouălor.

Ingrăsatul. Ingrăsatul păsărilor de casă. Ingrăsatul porcilor. Ingrăsatul oilor și vitelor cornute. Greutatea vitală și greutatea neto.

Creșterea vacilor: Soiuri de vaci. Ingrijirea vacilor. Grajduri pentru vaci. Creșterea vițelor. Nutrețul vacilor, nutrețul verde și nutrețul uscat. Prepararea nutrețului pentru vaci, tocatal, sfărâmatul, măcinatul nutrețului etc. Mulsul. Bolile cele mai frecvente ale vitelor cornute.

Lăptăria. Formarea și compoziția laptelui. Mulsul. Tratarea laptelui. Trecerea prin sită a laptelui și răcitură. Smântânirea naturală și meșteșugită prin fier. Culoarea laptelui și smântânii. Avantajul întrebunțării mașinilor de smântânit. Evidența falsificării laptelui. Urmările vătămătoare ale falsificării laptelui asupra sănătății și asupra economiei naționale. Prelegeri despre greutatea soiurilor și măsurătoarea laptelui. Fabricarea brânzei, laptelui acru și untului în putină. Cooperative de valorizare.

Creșterea porcilor. Soiuri. Prăsitul. Creșterea porcilor. Nutrețul și îngrăsatul. Bolile porcilor. Tăiatul porcilor și prelucrarea cărnei de porc, săratul, macerațiunea, afumatul, preparatul cărăților și cartabosului.

Prăsila iepurilor. Soiuri. Prăsitul și nutritul. Bolile iepurilor de casă. Prelucrarea cărnei iepurilor de casă în bucatarie. Valorizarea blănurilor iepurilor.

Albinăritul. Familia albinelor. Roitul. Stupuri și căscioare de albine. Ingrijitorul albinelor, faguri de ceară și rame. Re-coltarea mierei și valorizarea ei. Plante cu miere. Societăți de albinărit.

Creșterea viermilor de mătase. Importanța economiei naționale a cultivării viermilor de mătase. Loc de creșterea viermilor de mătase și cum este instalat. Ieșirea din ouă a viermilor. Nutritul viermilor de mătase. Năpârlirea. Urzirea gogoasei. Ingrijitorul gogoșilor de mătase și schimbătul lor. Bolile viermilor de mătase.

Prăsitul păsărilor. Soiurile de păsări. Găini, pui, păsări de apă, porumbi. Curtea pentru păsări și cotețe. Nutritul păsărilor. Rețetele pentru nutrit. Pregătirea nutrețului. Prăsitul păsărilor. a) Clocitul natural. Oul, formarea oului pentru clocit, făcutul cuibului, ingrijitorul cloacei. b) Scosul puilor pe cale artificială. Crescătul puilor pe cale naturală și în mod artificial, cu mamă-naturală. Bolile păsărilor.

Ingrăsatul păsărilor și valorizarea lor. Importanța îngrăsatului. Exportul nostru de păsări. Locul de îngrășare și instalarea. Ingrăsatul găinilor. Ingrăsatul dela sine și îndo-patul. Ingrăsatul curcilor, rațelor și al găștelor. Pregătirea pentru piață a păsărilor îngrășate. Tăiatul, jumulitul, pârlitul. Scoaterea măruntaielor, răcirea la ghiață și împachetarea. Impachetatul. Impachetatul ouălor. Strânsul penelor, scoaterea fulgilor și valorizarea lor. Cooperative pentru valorizarea ouălor și păsărilor.

Silvicultură, vânătoare și pescuit. Plantarea terenurilor

pleșuve cu pădure. Arborii pădurii. Ingrijitorul pădurilor. Gândaci vătămători pădurii. Exploatarea pădurilor și produsele secundare ale pădurii, fructele pădurii, ghinda, pășuni de pădure, nutreț de frunziș și asternut de frunziș. Însemnatatea vânătorului pentru economia națională, crujarea vânătorului, păsările de pădure, câmp și apă. Legea vânătorului. Prăsitul peștilor pe cale artificială. Cooperative economice pentru lacuri, nutritul peștilor. Legea pescuitului. Pești noștri. Lacurile de pești de pe pusta Hăribaciului.

Administrarea și instalarea gospodăriilor, clădiri gospodărești, animale de tras și producătoare, nevoia de materii pentru gunoi a gospodăriilor. Mașini și unele gospodărești. Vârtejul de semănat ca un factor important al producției. Contabilitate gospodărească. Stabilirea venitului curat. Impozite.

Meșteșuguri și industrie. Însemnatatea industriei asupra economiei naționale. Meșteșuguri și industria mică. Condițiile pentru exercitarea unei meserii, procurarea unei concesiuni pentru aceasta, corporații industriale, capacitate industrială. Industrie casnică. Industrii economice. Impletitul de coșuri, legatul de mături, impletitul de rogojine, fabricarea de instrumente gospodărești, cultivarea și prelucrarea inului și cânepei. Sămânță de cânepă selecționată.

Insemnatatea comerțului asupra economiei naționale. Comerțul mic și mare. Cooperative de consum. Cale ferată și navigație, drumuri de țară și de județ. Târguri. Concert mondial. Vămi, avantajii la prețul de transport, premii pentru export. Exportul și importul nostru.

Bani și credit. Rolul banului în circulație, valuta noastră. Bănci de emisie și bancnote. Soiuri de bani străini. Credit personal (cambial) și hipotecar (amanet). Creditul cărății funduare și credit pe obiecte de valoare. Casse de păstrare. cooperative de credit. Credit de Stat, hârtii de valoare de Stat. Bursa de efecte.

Cunoștințe despre asociații și cooperative. Scopul asocierii, însemnatatea, folosul. Condițiile și formele. Organizarea asociației, statutul. Activitate, comisii, comitetul, adunarea generală, corpul funcționarilor.

Noțiunea și sensul cooperativei. Legea cooperativă. (Partea comercială, responsabilitatea, etc.). Organizarea interioară a cooperativei. Felurile cooperativelor. Cooperative de credit. Cooperative de consum și de procurare, fabrici, prăsilă, producție, valorizare și înmagazinare.

II.

(Economie națională)

Sensul studiului economiei naționale și principiile fundamentale. Producția gospodărească, factorii producției, ramurile producției.

Insemnatatea comerțului. Istoria industriei maghiare. Influența ei asupra vieții economice și sociale.

Drumul spre pacea socială. Desvoltarea unitară și relativă a ramurilor de producție economică, avizarea reciprocă și armonizarea lor, etc., etc.